

Düşük Yoğunluklu Savaş...

İçeriği Yazan: [Cem Osman TAMTÜRK](#) [1] Zaman: Per, 25/07/2013 - 08:01

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Herkes ülkemizin uzun yıllardır bir iç savaş içinde olduğunu farkında. Düşük yoğunluklu bu savaştan amaç Türk halkını asimile etmek, mümkünse tarihten silmek içindir. Bunu başarabilecekler mi bilemeyiz ama özellikle 12 Eylül 1980 darbesinden beri akli orta düzeyde çalışan Türk halkının büyük acılar içinde olduğunu, içinde bastırılmaz bir gelecek endişesi taşıdığını biliyoruz.

Mustafa Kemal Atatürk'ün kurduğu batı standartlarında bir Türk devletini batı kerhen kabul etti. (Büyük dostumuz ve müttefikimiz ve de stratejik ortağımız, iktidarlarımızın birçoğunun babası olan ABD hala kabul etmiş değildir.) Kerhen kabul eden Avrupa ise içine sindirememiş, hasmane tutumlarını sürdürmekten bir an bile vazgeçmemiştir. Sürekli olarak birlikte yaşayan farklı etnik kökenden insanlarımızı birbirine düşürmeye, ülkemizin ilerlemesini engellemeye çalışmıştır ve çalışmaktadır.

Birinci ve ikinci paylaşım savaşları sonunda orta doğuya verilen şekil, Avrupa'nın nasıl bir Ortadoğu hayal ettiğine güzel örnektir. Dini yönetime referans almış kukla hükümetler ile yönetilecek zayıf devletçikler. Dinin yönetime referans olması onların en büyük isteği olmuştur. Zira yönetiminde din faktörü taşıyan ülkelerin hiçbir şey olamayacağını hem kendi geçmişlerinden, hem de İslam ülkelerinin geçmişlerinden çok iyi bilmektedirler. Bu yüzden bencilliklerinden dolayı paylaşım yönetimlerine alamadıkları Osmanlı bakiyesini din ağırlıklı yönetimi olan ülkeler haline getirip sömürmeye devam ettiler. Hatta birçok köle ile uğraşılmıyorsa tek bir köleyi yönetmek iyidir düşüncesi ile, bu ülkelerin başına geçirdikleri şark kurnazı zavallı yöneticilerin hızla demokrasiden uzaklaşıp birer diktatör olmasına izin verdiler, desteklediler. Böylesine rahat bir sömürü ile de bu gün petrol denizi üzerinde yaşayan Arap milletleri aç ve geri bırakılmıştır.

Onlar için bu coğrafyadaki tek pürüz Türkiye Cumhuriyeti olmuştur. Mustafa Kemal'in mükemmel yönetimi ve ona gönül vermiş Türk halkı batının planlarını bozmuş, batı ayarında olmayı hedefleyen bir devlet kurmuştur. Bu kabul edilemezdir ve derhal mücadele edilmelidir. Osmanlı devleti içinde yaşayan, hatta son dönemlerde temelli ikinci sınıf sayılan Türkler bağımsız devlet kurmuştur. Eğer derhal yok edilmezlerse kendi hegemonyalarının sonu geldiği açıktır. Tarih bunu ispatlamaktadır.

Bu itibarla batı, ilk günden itibaren ülkemize karşı cephe almış, başta entrika şampiyonu İngiltere olmak üzere bir dizi Kürt ayaklanması organize etmişler, ülkemize rahat vermemişlerdir.

Dikkat edilirse Atatürk'ün ölümü ile birlikte Kürt ayaklanmaları bıçakla kesilir gibi bitmiştir. Batı, derhal diğer Ortadoğu ülkelerine uyguladığı programı uygulamaya koymuştur. Artık Türkiye'yi yönetenler batı tarafından belirlenecek ve onların çıkarları için çalışmalar başlatılacaktır. 1950 ye kadar olan İnönü dönemini geçiş dönemi olarak sayarsak, ondan sonra gelen iktidarların hemen tamamı batı çıkarlarını kendi ülke çıkarlarımızın önünde tutmuş, ikinci sıraya ise kendi şahsi ve yandaş çıkarlarını koymuştur.

İkinci padişahтан sonra Türk kimliğini yitiren Osmanlı hanedanı altında adeta esir hayatı yaşayan

Türklerin durumu batıya adeta ilham kaynağı olmuştur. Çok ince bir çalışma ile ülke yönetimi adeta Türklerden alınmıştır. Günümüzde büyük çoğunlukla iktidar olan partiye sorunuz bakalım içlerinden kaç kişi göğsünü gererek ben Türküm diyecek? Pek fazla bulacağınızı sanmıyoruz.

Yönetim, derdi vatan olmayan, yönetilebilir, çıkarıcı, sadece bu günü düşünen Türk olmayan insanlara verilmiştir. Bunlar sayesinde 75 milyonluk, üretmeyen, teknolojiye açık, cılgınca tükenen bir toplum yaratılmıştır. Bu batının istediği şeydir. Teknolojiye, batı standartlarına yükselme isteğine daha çok bağlı olan Türkler batıdan örnek alarak çok çocuk yapmıyorlar. Oysa Anadolu'nun büyük nüfus yoğunluğunu sağlayan, aslı Türk olmayan nüfus hızla artıyor. Başbakan, tabii ki fazla nüfusun kalkınmayı, modernleşmeyi yavaşlatacağını bilir. Buna rağmen en azından kendine bağlı kesime üç çocuk, olmadı beş çocuk yapın emri, bağlı olduğu emperyalist güçlerin ülkemizdeki Türkleri asimile politikasına destek vermekten başka bir şey değildir. Bu politikanın bir yararı da cahil ve fakir toplumların din afyonu ile daha kolay yönetilebileceği gerçeğidir. Türkiye de yapılan istatistiklere göre okumuşluk oranı arttıkça AKP oyları düşmektedir. Bu itibarla kökü Türk olmayan cahil ve fakir ne kadar çok nüfus olursa bu günkü iktidarların yararınadır.

Emperyalizm açısından durum güllük gülistanlıktır ama bizim yöneticilerin genlerindeki diktatörlük hevesleri bu müsait ortamda hemen kabarmaktadır. Demokrasi geleneği bulunmayan bu insanlar, arkalarında emperyalizm, ellerinin altında devlet güçlerini görünce halkın sadece bir bölümünün oyları ile oraya geldiğini unutup, kendilerini Allahın vekili olarak görürler. Dillerinden düşürmedikleri cümle ise "sandıkla geldik, sandıkla gideriz" cümlesidir. Seçilirken bir bölüm insanın oyunu alarak geldikleri mevkinin bütün halkın yönetim mevkii olduğunu dolayısı ile bütün halkın sesine kulak vermenin gerektiğini unutuverirler. Halk seni oraya getirdi ise, kendi isteklerini yerine getiresin diye getirdi. İktidarın veya daha açık deyimle başbakanın istekleri demek halkın istekleri demek değildir. Onları yerine getiremedinse istifa denen bir müessese vardır. Çeker gidersin. Tabii kendini halkın vekili sayıyorsan. Eğer kendini Allahın vekili yerine koyarsan istifa diye bir şey düşünmezsin.

Yöneticilerin kendilerini olmadıkları yerlerde görmelerinin sonucu da emperyalizmin kendi çıkarı için gözünü biraz açtığı toplumun özellikle genç kesimini rahatsız etmeye başlar. "Benim bakanım, benim valim, benim milletim" gibi tanımların sıkça kullanılmaya başlanması, giderek halka "sizin sahibiniz benim" düşüncesini empoze eder. Bu da normal olarak ilk başta gençliği itiraza sürükler. İnsanların mutfaklarına, yatak odalarına kadar burun sokmak, onların yaşam şekillerine müdahale etmek rahatsızlıkların doğmasına neden olacaktır.

Bu şekilde giderek küresel çetenin karlarına da zarar vermeye başlayan davranışlara efendiler de izin vermezler. Bunu diğer Ortadoğu ülkelerinde hep gördük. Kanımızca bu ufak karışıklıkların daha büyük görev olan ülkemizi bölme çalışmalarına bir örtü olduğu gerekçesi ile ses çıkarılmıyor.

Dikkat ediniz; Demokratik gösterilerde polisin olmadığı yerde en ufak bir olay bile çıkmıyor. Oysa polisi hücumla yollayınca günlerce halk meşgul ediliyor. Neden? Sakın bu arada PKK'nın güneydoğuda polis gücünü kurup yol kontrolü yaptığı veya kendi vergi sistemini kurup vergi topladığı, yani giderek ülkenin bölünme çalışmaları yapıldığı gerçeği gizleniyor olmasın?

Tayyip beyin aşırı otoriterlik merakı sayesinde özellikle gençler nereye doğru gidildiğini görmeye başladı. Bu gün Tayyip beyin polisleri ile halk arasındaki mücadele, uyanışın başladığını yani düşük yoğunluklu savaşın giderek sıcaklaştığını gösteriyor. Çift yönlü emelleri yüzünden emperyalizm ne yapar bilemeyiz, ancak cin şışeden çıkmıştır. Yine olan tarih boyu çok az rahat yüzü görmüş olan Türk halkına olacak gibi görünmektedir.

Cem Osman TAMTÜRK

cem.tamturk@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Güncel](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (10/05/2024 - 13:21 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/dusuk-yogunluklu-savas%E2%80%A6>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/cem-osman-tamturk>

[2] <mailto:cem.tamturk@politikadergisi.com>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>